



ПОЛИЦИЈСКИ ГЛАСНИК

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ МИНИСТАРСТВА УНУТРАШЊИХ ДЕЛА

„ПОЛИЦИЈСКИ ГЛАСНИК“ излази једанпут, а према потреби и више пута недељно. Претплата се полаже у напред, и то најмање за пола године код свију полицијских власти, и износи: 20 динара на годину за државна и општинска надлештва, а за све друге претплатнике у опште 12 динара годишње. За иностранство: годишње 24, полугодишње 12 динара у злату. Поједини бројеви „Полицијског Гласника“ не продају се. Рукописи се не враћају.

СЛУЖБЕНИ ДЕО

Његово Величанство Краљ Петар I. благоволео је, на предлог Министра унутрашњих дела, поставити:

за полицијског писара прве класе Управе вароши Београда Александра Ј. Андоновића, комесара железничке полиције у Београду, у рангу полицијског писара исте класе, по службеној потреби;

за полицијског писара прве класе среза посаво-тамнавског, Милана Комарчевића, полицијског писара исте класе среза голубачког, по молби;

за полицијског писара прве класе среза голубачког, Александра Ђ. Младеновића, писара друге класе првостепеног суда неготинског;

за полицијског писара треће класе среза златиборског, Владимира Живановића, полицијског писара исте класе начелства округа ужичког, по службеној потреби, и

за полицијског писара треће класе начелства округа ужичког, Милорада Лазовића, практиканта истог начелства.

Из канцеларије Министарства унутрашњих дела, 19. јануара 1908. г. у Београду.

Његово Величанство Краљ Петар I. благоволео је, на предлог Министра унутрашњих дела поставити:

за полицијског писара прве класе среза космајског Витомира Јовановића, полицијског писара у пензији.

Из канцеларије Министарства унутрашњих дела, 19. јануара 1909. г. у Београду.

РАЗГРУПИСАВАЊЕ ОПШТИНА

Указом Његовог Величанства Краља Петра I. одобрена су решења Народне Скупштине, сазване у први редовни сазив за 1. октобар 1908. године, од 13. јануара 1909. године, која гласе:

»да се село Гузевље одвоји од своје садање општине мачкатицке среза масуричког, округа врањског, и споји са општином предејанском среза власотиначког, истога округа“;

»да се село Жучковац одвоји од своје садање општине јошаничке у срезу бањском, округа нишког, и да образује нову општину под називом општина жучковачка, у истом срезу и округу“;

»да се села: Никшић, Прњавор и Милатовац, одвоје од својих садањих општина, и то: Никшић од општине жировничке, Прњавор од општине ботуњске и Милатовац од општине ресничке, среза и округа крагујевачког, и да сва три села оснују нову општину под називом: општина милатовачка у истом срезу и округу“;

»да се села: Брестовац и Коњуша одвоје од своје садање општине љуљачке, у срезу груганском округа крагујевачког, и да образују нову општину под називом: општина коњушка, у истом срезу и округу“;

»да се села: Горња Сухотна и Доња Сухотна одвоје од своје садање општине гредетинске среза моравског, округа нишког, и да за себе образују општину под називом: општина доња сухотиначка, у истом срезу и округу“;

»да се села: Слатина, Шуман-Топла и Зорунац одвоје од своје садање општине слатинске, среза заглавског, округа тимочког, и образују нове општине и то: Слатина и Шуман-Топла општину слатинску, а Зорунац општину зоруновачку, у истом срезу и округу“;

»да се село Добро Поље одвоји од своје садање општине бродске, среза власотиначког, округа врањског, и да само за себе образује нову општину под називом: општина добропољска, у истом срезу и округу“;

»да се село Кривача одвоји од своје садање општине снеготинске, среза голубачког, округа пожаревачког, и да образује нову општину, под називом општина кривачка, у истом срезу и округу“;

»да се село Сварче одвоји од своје садање општине драгушке, среза прокупачког, округа топличког, и да само за себе образује нову општину под називом: општина сварчанска у истом срезу и округу“, и

»да се општине: качуличка, коју састављају села: Качулице, Премећа и Петница, и лазачка, коју образује село Лазак, у срезу трнавском, округа чачанског, споје у једну општину под називом: општина лазачка, у истом срезу и округу“.

Из канцеларије Министарства унутрашњих дела, 17. јануара 1909. године у Београду.

СТРУЧНИ ДЕО

ШТА СЕ НЕ МОЖЕ УЗЕТИ У ПОПИС ЗА ИЗВРШЕЊЕ СУДСКИХ ОДЛУКА?

(Објашњење § 471. судског поступка у грађанским парницама.)

(НАСТАВАК)

ј. Уживају ли благодејање из тач. а § 471 и страни иоданици земљорадници? По § 47. грађ. зак. важи у погледу

приватних права, која се странцима у Србији признају, начело законскога реципроцитета. Јер по овом законском пропису: »У опште у свима случајима, у којима страна држава са Србима поступа као са својима, сматраће и ови закони странце као своје. У случају сумње мораће туђинац то доказати.« Према томе, ако би који странац земљорадник тражио, да се и према њему примени тач. 4. а. § 471, он би морао доказати да — ако такав пропис постоји и у држави чији је он поданик — да се он и на српске грађане приме-

њује.⁶¹⁾ Ако то не би учинио, онда егзекутивна власт не би била дужна по званичној дужности да ове ствари изузима од пописа. Јер из законодавно - политичког циља, који је законодавац прописима тач. 4.а хтео постићи — одржање *земљорадничкога сталежа као таквог* — не следује да и ствари странца земљорадника треба заштитити од пописа. Нашој је држави равнодушно, кака ће судбина постићи *поједине* странце земљораднике, ако им се све земљиште прода за дугове,⁶²⁾ и да ли ће они постати пољопривредни надничари у селу или ће се одати у вароши другом занимању. Шта више интереси наших поданика, који су, евентуално, кредитирали странца, и који захтевају продају свега дужниковог земљишта, пречи су нашој држави и захтевају више призрења по обзир одржања земљорадника странаца да не постану пролетери.⁶³⁾

Али и са једнога другог гледишта страни поданици не могу уживати благодетења из тач. 4.а § 471. грађ. суд. пост.⁶⁴⁾ Ово је благодетења у исто време и *ограничење* земљорадника у слободном располагању са својим земљиштем, пошто он по ал. 4. ове тачке дотично непокретно имање не може ни сам продати или ма којим начином отуђити. Пошто ова тач. 4.а, која има више алинеја, чини у § 471. за себе једну целину, онда би се имало узети да, ако се странцу земљораднику заштићава од пописа извесан део земљишта, да му се онда и *забрањује да може тај део отуђити*. Међу тим то би значило у неколико лишити странца земљорадника могућности, да се у своју отаџбину врати, пошто би му то било отежано, кад не би могао у новац претворити своја непокретна добра. Не може се пак никако претпоставити, да то лежи у намери законодавчевој, да законодавац хоће, да тим путем утиче на странца да остане у нашој земљи или да пређе у наше поданство.⁶⁵⁾

Најзад ваља и то имати на уму, да је тач. 4.а § 471 постала законом од 24. децембра 1874 године. У то време, па и после, све до берлинског конгреса (1878 године) странци нису могли прибављати непокретна имања у Србији. Према томе на њих законодавац, уносећи тач. 4.а у § 471, није ни могао помишљати.

6. По тач. 5. § 471. не може се узети у попис „свакој мушкој глави без разлике стања, која шеснаест година има, дуга пушка (шоца), два пиштоља и сабља или велики нож

61) Ако таквог прописа у дотичној држави нема, онда значи, да она не сматра за потребно да земљораднике заштити, и онда у толико мање има права дотични странац да тражи, да у Србији има више грађанских права по у својој земљи — на штету наших грађана; да му наша држава оно гарантује, што му његова не би гарантовала. Могло би се пак и овако резоновати: по § 47. грађ. зак. да би странац уживао у Србији иста права као и домородац, потребно је да докаже да и његова држава поступа према Србима као и према својим грађанима. Та једнакост поступања постоји и у случају, кад држава дотичнога странца не изузима ни својим земљорадницима ништа од пописа па наравно ни странцима. И кад та једнакост у поступању постоји, онда треба и наша држава да према странцу поступи онако исто, као и према својим грађанима, дакле да му извесно непокретно имање изузме од пописа. Ја ипак мислим, да се о једнакости у поступању не може говорити, кад у странчевој држави и не постоји закон о заштити земљорадника.

62) Јер нема места ни бојазни, да ће се ти странци, ако остану без земље одати вршењу кажњивих дела или пасти на терет општинама ради издржавања, пошто се они могу удалити из земље и упутити у њихову државу.

63) И са гледишта политичког опасни су странци земљорадници, који често у колонизаторској мисији потискују домородце, па стога законодавства и нису према њима онолико предуредљива колико према домородцима.

64) Међу тим ни странцу се не могу узети у попис ствари побројане у осталим тачкама § 471. јер овде нису у питању, као у тач. 4.а, *благодетења* за један најмногбројнији сталеж у земљи, према коме се има нарочита изузетна пажња, већ ове тачке садрже *ius generale*, које важи за све дужнике.

65) В. о овом питању чланак Д. Калајчића, Пол. Гл. год. 1902 стр. 265, и Пол. Гл. год. 1907 стр. 335, где се заступа исто мишљење.

(јатаган), а народном војнику ни оно, што му је потребно по струци војске, у коју је уписан.“ Док је осталим одредбама § 471. у главном циљу, да се издвајањем извесних ствари и потраживања од пописа сачува дужник од крајње беде, дотле је овим законским прописом законодавац хтео да избегне повреду честољубља, које је по појмовима нашега народа везано за оружје јуначко.⁶⁶⁾ Оно треба да буде увек уз јунака, да му се нађе на муци јуначкој, а не да се због дугова одузима и продаје, и на тај начин профанише. Дуга пушка (шоца) је војничка пушка,⁶⁷⁾ према томе ловачке пушке нису изузете од пописа као ни ловачки прибор. Да ли је побројано оружје од веће или мање вредности, нема утицаја. И најскупљи пиштољ не може се дужнику у попис узети. Ово је пак нарочито од важности, ако дужних има оружје, које често пута због своје антикварске реткости има велику вредност, а као, може бити, породична успомена и велики значај за дужника.

7. По тачки 6. § 471. не могу се узети у попис „официри и сваком чиновнику оружје, научне књиге и инструменти и у опште оне ствари, које су овоме за извршење дужности потребне. Исто тако правозаступнику, лекару и другим научним људима књиге и справе за њихов рад потребне.“ Што се тиче официра, за њих је у Војном службеном листу од 1888 године стр. 617. под „Спрема официра и војника свију позива, казано које су ствари потребне за вршење дужности официрске. За тим је у књижици „Пропис о оделу целокупне војске“ од 1901.⁶⁸⁾ одређено, шта официр од одела мора имати ради вршења службе, а у уредби о фуражи од 10. IV 1904. ФБр. 3259. (служ. вој. лист стр. 46) прописано је који официри и колико коња треба да имају за вршење службе. Према томе, ту побројане ствари не могу се у попис узети.⁶⁹⁾

Код ове тачке треба бити прве начисто са тиме: која се лица сматрају за „чиновнике“ односно „научне људе“. За чиновнике се у смислу ове тачке⁷⁰⁾ сматра онај, коме је поверено, отправљање неке *јавне функције*, неке јавне дужности, било то од стране државе било од стране округа и других самоуправних тела и установа са јавним карактером. Према томе и онај се сматра за чиновника, који није указни чиновник, исто тако и онај, који хонорарно врши извесну јавну функцију,⁷¹⁾ па најзад и служитељи државни, општински и др., ако је и њима отправљање неке јавне дужности поверено.^{72) 73)}

(НАСТАВИКЕ СЕ)

Д-р Драг. Аранђеловић

66) И грађан. суд. пост. за Црну Гору у чл. 244. изузима униформу и оружје од пописа. У немачком и аустр. грађ. суд. поступку нема таког прописа.

67) В. Вуков Рјечник српског језика стр. 874.

68) У овом погледу меродавни су и прописи од 1903 год. о целокупној ратној спреми за пешадију, коњицу, артиљерију, санитетске трупе и административне.

69) Официрима се по чл. 13. зак. о женидби официра од 1901 год. не може још узети у попис приход од кауције женидбене, а ни сама кауција, без олобрења војног министра.

70) Први одељак тачке 6. § 471. донесен је у *јавном* интересу, а не у интересу лица у њему означених. Законодавац је изузимањем ових ствари од пописа хтео да онемогући трајност вршења јавних дужности, које су овим лицима поверене. На против други одељак тач. 6. донесен је у интересу самих дужника, у циљу одржања њихове егзистенције.

71) И у самом закону о чиновницима грађан. реда од 1864. године у чл. 1. спомињу се „привремени постављени чиновници“, дакле они који нису указом наименовани.

72) Српском пандуру на пр. не може се по моме мишљењу узети у попис коњ, ако му је он потребан ради вршења званичне дужности по срезу, исто тако ни револвер.

73) Овако схватање у тексту није аналогија, којој у § 471. у принципу нема места, већ екстензивно тумачење, које је допуштено и код изузетак од правила, као што је § 471. По моме мишљењу и ово је лице законодавац хтео речју „чиновник“ обухватити.

БЕРЛИНСКА ПОЛИЦИЈА

(НАСТАВАК)

11. *Полиција за надзор над радњама и пијацама.* — На челу овог одељка је виши управни чиновник, коме су потчињени шест инспектора са помоћницима за шест територијалних инспекција. Делокруг рада ових занатско-техничких органа простире се, негде искључиво, а негде и уз припомоћ других полицијских службеника (квартира), на надзор да ли се врше одредбе закона о радњама односно празновања недеље и празника, исплате радничке зараде, отказа радничког односа, заштите живота и здравља од опасности, потребних установа за одржање доброга владања и пристојности, занимања радника испод 18 година, регулисања њиховог радног времена, надзор над придржавањем одобренога правилника за рад итд. За тим заштита публице од опасности и досаде, које поједино предузеће са собом носе. У овом погледу је меродавно на првом месту мишљење односног полицијског лекара. Кад овај каже да је рад у неком предузећу од штете за здравље околних становника, нпр. услед непријатног мириса, дупе и томе подобног, онда се просто на основу тога дотично предузеће може и сасвим забранити, ако се преправкама не може штетан узрок уклонити.

У опште овај се одељак стара да својим радом стекне поверљиву улогу и код радника и код послодавца.

У погледу радничке заштите на првом месту води се старање о употреби радне снаге малолетника и деце. Деца која нису провела потребних осам година у школи не смеју се употребљавати за рад. Малолетници могу се само десет часова дневно употребити за рад, рачунајући ту и два часа прекида. Још при давању одобрења за неко предузеће мотри се на простор где ће се радници задржавати за време пауза, на удобност за умивање, да су радионице где раде добре и видне, да раде само на пословима који њиховој снази одговарају и да не раде на радовима скопчаним са опасношћу за живот.

И женске су нарочито заштићене. Оне се могу највише 11 часова дневно употребити на рад, а суботом 10, и то само дању, а ноћу никако. У интересу јавнога морала радионице за женске морају бити одвојене од мушких, као и просторије за одмор.

При предузећима у којима је рад скопчан са опасностима за живот полиција наређује према приликама, начину рада и потреби разна механичка средства ради предохране од несрећних случајева. Кад се већ несрећа деси онда овај одељак, махом преко кварталних органа, утврђује узрок, а на основу те исраге одређује се после и помоћ унесрећенима и предузимају и нове мере за заштиту од нових несрећних случајева.

У здравственом погледу одељак се нарочито стара о хигијенским условима радника по предузећима. По радионицама мора на првом месту бити доста свет-

лости, а и потребна најмања количина ваздуха (10—15 куб. мет. на сваку главу). За тим отклањање отпадака, прашине и тако даље.

У правном и социјалном погледу предвиђено је, да свако предузеће, у коме раде више од 20 лица, мора имати правилник за рад, који овај одељак испитује и одобрава, а после контролише да се по њему обе стране управљају.

У делокруг рада овог одељка спада и надзор над *исељавањем*. У основи сваки је грађанин у своме кретању слободан, па и у погледу исељавања. Само постоје извесна ограничења односно војних обавеза, а регулисање исељавања учињено је нарочитим законом (од 9. јуна 1897. год.), коме је циљ полицијска заштита од несавесног материјалног експлоатисања исељеника и са политичког гледишта давање сигурних обавештења, потпора у новом месту и обраћање пажње на чување националних обележја и интереса у туђини. Лица која се баве пословима исељавања морају имати дозволу за то и цео њихов рад подлежи надзору.

Надзор над пијацама воде органи комесаријата за радиност. Пијачне зграде су општинске. Поједине продавнице и сместишта у тим зградама општина издаје под закуп и према закупцима се појављује у свима правима обичних сопственика. Органи комесаријата врше полицијски надзор, коме је циљ одржање реда, мира и сигурности публице и извођење одредаба о пијачном саобраћају, као и закона и наредаба издатих у санитарско-полицијском погледу.

Пијаца има четрнаест, растурених по свима крајевима. Највећа и најмодерније уређена је *централна пијаца* на Александровом плацу, кроз коју пролази и варошка железница. Она се састоји из две огромне зграде из гвоздене конструкције, од којих једна служи за продају на велико, а друга за продају на мало. Обе зграде, које једна с другом стоје у вези, имају поред партера и по један спрат, а такође и подрум, подземни спрат, где се вештачким нутем одржава ниска температура, хладноћа, у неким одељењима + 3° C, а у неким око — 5—6° C. У тим вештачким леденицама чувају продавци месо, рибу и друге брзом квару склоне животне намирнице. Пошто ове леденице испод пијачних зграда не могу да подмире све потребе за чување пијачне робе, до саме пијаце налази се и једна вишеспратна (три спрата испод и четири над земљом) приватна вештачка леденица.

Највећи део артикала у великопродаји врши се лицитацијом (аукцијом). Аукционери су од општине концесионирана лица, којима великопродавци шаљу робу са извесним процентом на продају. Количине за поједина лицитарања су тако удешене, да их и приватна лица могу купити, дакле не само препродавци или ресторатери.

При свакој пијаци поред општинских органа (пијачног инспектора и потребног броја нижих службеника) има и по једна стална полицијска стража, састављена обично од једног до два полицијска на-

редника и неколико шуцмана, који поред поменутих дужности у регулисању пијачног саобраћаја, одржању реда итд. потпомажу још и марвене лекаре при прегледу меса и других животних намирница. Ти марвени лекари свакодневно прегледају све анималне животне намирнице. Преглед почињу редовно већ у 4 часа изјутра и нарочито је строга контрола над месом, да ли је свако парче снабдевено печатом кланичног лекара и да које није почело да трули. Односно узалђења животних намирница ветеринари одлучују самостално, а у згради поред своје канцеларије имају и малу хемијску лабораторију.

На пијацу се роба може доносити у свако доба дана и ноћи, а за продају је ова отворена од 4 часа изјутра до 1 по подне и од 5 до 9 часова по подне.

По § 1. зак. о радњама и продаја по улицама је слободна као и по радњама. Само они улични продавци, који станују или имају стоваришта ван Берлина, морају имати нарочиту дозволу. Ну да се услед овако неограниченог права уличне продаје не би спречавао саобраћај и чинила досада публице, полиција издаје потребне наредбе о томе, где се шта и на који начин може по улицама и јавним местима продавати.

У овај пододељак спада и *ревизија над мерама и судовима за крчмљење пића*, коју полицијски органи редовно бар једаред годишње врше.

13. *Разно.* — У одељење I спадају још неки послови, који не долазе у делокруг рада ни једног другог одељења, као :

Лутрије и извлачење срећака, које се допуштају само у корист добротворних, опште корисних или патриотских циљева. Непокретне ствари не могу се давати на лутрију, већ само покретне, и то обично ствари, ређе новац. Одобрење за лутрије на новац даје цар, иначе за друге покретне ствари за целу земљу Министар унутрашњих дела, а за Берлин и провинцију Брајденбург шеф провинције (Oberpräsident). Управник берлинске полиције дејствује при овоме подношењем извештаја и, по том, контролом над извршењем лутрије, особито оних већег обима.

За прикупљање прилога по кућама даје се дозвола само за добротворне цели.

Брачне медаље и медаље за спасавање. Цар и царица основали су 1883. године нарочиту т. зв. *брачну медаљу*, која се подарује достојним паровима, који не примају никакву јавну помоћ, као успомена на златну свадбу. Медаља је од сребра искована и с једне њене стране налази се лик цара и царице, а с друге библијска изрека: „Надањем веселите се, у невољи трпите, у молитви будите једнаки.“ Ту медаљу могу добити само они брачни парови, који су се у животу одликовали моралном чистотом и мирољубивом побожношћу и изнад осталих обичних брачних парова одвајали се нарочито и у домаћинско-економском погледу. Таквим сиротим паровима уз медаљу даје управник полиције у име царево и мали новчани поклон од 30—45 марака, ради провода свечаности.

За особито пожртвовање при спасавању из опасности постоје такође сходне медаље, а дају се и новчане награде из државне касе, као и јавне похвалнице.

(НАСТАВИЋЕ СЕ)

Жив. А. Лазиф

ПОЛИЦИЈА У ФРАНЦУСКОЈ

Општи појмови о полицији — Организација полиције у Француској — Административна полиција — Полиција у Паризу.

(НАСТАВАК)

Полицијски чиновници и агенти.

Чиновници, којима су поверене полицијске атрибуције, јесу: *окружни начелници (préfets) срески начелници (sous-préfets) и председници општина (maires)*, а органи преко којих они ове атрибуције врше јесу: *полицијски комесари* и нижи органи са разним именима: *агенти, улични позорници, чувари, жандарми и пољски чувари*. Поред овога, шумски и приватни чувари, и ако не потпадају под власт окружних и среских начелника — већ само ступају у службу по њиховом одобрењу — по самој природи својих функција помоћници су јавне силе, и с тога морају бити уврштени у ред њених органа.

а) Окружни и срески начелници

Како по својој положају у административној јерархији тако и по својој огромној надлежности, окружни начелник први је чиновник, који под надзором министра унутрашњих послова обавља полицијску власт.

Као делегат и представник извршне власти у округу, у коме има да осигура ред, окружни начелник предузима, с једне стране, све мере опште полиције, а с друге, опет, надзирава и контролише општинске председнике, и у извесним случајевима узима у своје руке њихову власт.

У сенском округу, с обзиром на важност Париза, као столице владе, полицијске дужности поверене су специјалном чиновнику (*le préfet de police*).

Исто тако и у департману Роне, атрибуције окружног начелника у полицијској материји предмет су посебних законских одредаба с обзиром на популацију и увећавање вароши Лиона.

Срески начелник је, пре свега, префектов агент инструкција и посредник између овога и општина; он нема право издавања законодавних наредба. У извесним случајевима, међутим, да би се скратили рокови закон је доделио среским начелницима извесне атрибуције, које припадају окружним начелницима. Не треба, најзад, заборавити, да и срески начелници долазе у ред оних цивилних власти, које имају право на употребу оружане силе.

б) Председници општина

Председник општине први је општински чиновник и закон му је, као так-

вом, поверио полицију у атару општине. Према чл. 91. зак од 5. априла 1884. год. „он се стара, под надзором више администрације, о општинској и пољској полицији, и извршује одлуке виших власти које се на ове односе.“ Члан 97. истог закона побројао је објекте општинске полиције, а специјални закони развили су више атрибуција, обухваћених овим набрајањем, и прецизирали власт општинских председника у овим материјама. Помињемо нарочито закон од 21. јуна 1898. год. о пољима и закон од 15. фебруара 1902. год. о јавном здрављу. Општински је председник још и представник централне власти у општини, и као такав има дужност да се стара о извршењу мера опште полиције у својој општини.

Додајмо још и то, да је општински председник и официр судске полиције, и да има права на употребу оружане силе за одржање јавног реда и извршење закона.

в) Комесари и агенти полицијски

Полицијски комесар — чиновник за одржање јавног реда и мира — стављен је под власт окружног начелника, а где нема овог под власт среског начелника, у свему што се односи на општу полицију, а под власт општинског председника за вршење општинске полиције. Власт његова простире се на целу територију општине за коју је постављен, и ако би ова у погледу полицијском била подељена на више јединица. Чак и онда, кад је полицијски комесар специјално именован за једну од ових јединица, ипак се његова надлежност простире на целу општину. Ако у једној вароши има више комесара, макар само и двојица, један од њих — *главни комесар* — шеф је осталих, и старији је од њих за једну класу. Главни комесар одговоран је за целу полицијску службу у општини и у сталном је односу са вишим властима.

Комесари полицијски, као прости делегати префекторалне и општинске власти, немају, са гледишта административне полиције, право издавања законодавних наредба, али су зато официри судске полиције и помоћници прокуратора републике. Поред овога, комесари полиције врше дужност државног тужиоца у местима где постоје полицијски судови.

Поред општинских комесара, постоји још једна категорија полицијских комесара, који стоје непосредно под министром унутрашњих дела; то су *специјални железнички комесари*.

Комесари ови установљени су први пут краљевом уредбом о железницама од 25. новембра 1846. год., али је њихова организација дефинитивно утврђена декретом од 22. фебруара 1855. год., који је и данас у важности. Према одредбама овог декрета, они имају исту власт коју и полицијски комесари.

Члан 2. декрета 1855. год. допунио је организацију железничких комесара завођењем специјалних инспектора, који се постављају решењем министра унутрашњих дела и врше дужност под управом железничких комесара.

Круг атрибуција специјалних комесара и инспектора био је у почетку ограничен на железничку пругу за коју су били одређени, али је декрет од 20. децембра 1893. год. проширио јурисдикцију комесара и власт инспектора на цео департман њихове резиденције. Исто тако и њихов број, који је у почетку био веома скроман, увећавао се постепено, према приликама и са развојем железничке мреже, док најзад није у овом правцу достигао свој максимум 1893. год. услед учестаних анархистичких атентата. Од пре неколико год. број овај постепено се смањује, и смањиваће се све докле, док не буде сведен на цифру која ће бити довољна за редовну и правилну службу.

Атрибуције специјалних комесара и инспектора не ограничавају се само на репресију злочина и преступа, извршених на железничкој станици и прузи: њима је још поверена и служба против шпијунаже, од како је она из министарства војног пренета у надлежност Одељења Опште Сигурности. Најзад, како се њихова акција може распрострти и на цео департман њихове резиденције, министар унутрашњих дела, од кога они искључиво зависе, налази у њима драгоцене помоћнике опште полиције. У извесним варошима они још врше и дужност државних тужиоца пред полицијским судовима, али ово само по изузетку.

Агенти полицијски, без обзира на име: *улични позорници, чувари* и т. д. општински су службеници, под влашћу полицијског комесара, а где овог нема, под непосредном влашћу председника општине. Кад су позвани да силом потпомогну извршење закона и законитих одлука, или кад имају да ухвате, притворе и пред надлежни суд изведу окривљеног, оптуженог или осуђеног, уподобљавају се агентима државне власти и оружане силе. Ово бива и у овим случајевима, кад по наредби општинске власти врше поверени им надзор.

г) Жандармерија

Жандармерија је оружана сила за одржање јавне сигурности, осигурање реда и извршење закона; она се нарочито стара о сигурности поља и путева за јавни саобраћај.

По природи своје службе жандармерија је, и ако стоји под влашћу министра војног, стављена у атрибуције министра унутрашњих послова, правде, морине и колонија.

Министар унутрашњих послова има права да издаје жандармима наређења, која се тичу опште полиције и сигурности државе; он исто тако може наредити, пошто претходно извести министра војног, да се жандармеријске бригаде, у случају изванредне службе, концентришу.

Надзор, који жандарми врше над бив. осуђеницима, скитницима, просјацима и свима сумњивим личностима у опште, спада у ресор министарства унутрашњих послова.

Жандармерија не може оперисати ван повереног јој реона, осим по специјал-

ним наређењима и у случајевима неодољиве потребе, као на пр. приликом јурења за зликовцима.

а) Пољски, шумски и приватни чувари

Пољски су чувари агенти, чија је главна дужност да чувају пољске усеве, плодове и сопственост сеоску сваке врсте, али су они у исто доба дужни и да припомажу одржању јавног мира. То је, с обзиром на ове њихове двогубе атрибуте, што је за њихов пријем у службу, који зависи од општинског председника, потребно одобрење средског начелника (у срезовима са окружним местима ово одобрење дају окружни начелници). Чл. 9. кривич. суд. поступка увршћује пољске чуваре у органе судске полиције.

Шумски чувари агенти су за надзор над шумама и за репресију шумских преступа и иступа. О свему што интересује јавно спокојство дужни су извештавати комесаре који их, на случај изванредне потребе, могу употребити за полицијску службу.

Приватног чувара може држати сваки појединац за заштиту своје домене, само што је за ступање у службу потребно одобрење средског начелника (или окружног ако је у срезу окружно место). Чувари ови полажу заклетву и стоје под надзором прокуратора републике и главног прокуратора, а имају, у принципу, иста права и дужности као и пољски чувари, у границама територије која је поверена њиховом надзору.

(НАСТАВИТЕ СЕ)

ПСИХОЛОГИЈА ЗЛОЧИНА И ЗЛОЧИНЦИ СПЕЦИЈАЛИСТЕ

(одељак из дела „Психологија злочинца“)

од д-ра Ериха Вулфена
државног тужиоца у Дрезди

(НАСТАВАК)

Типично се јавља интернационално организовани злочин у облику трговачке делатности. На првом месту поменућемо трговину с девојкама, чије су далеко распрострањене, ма да прилично локализоване везе изазвале да се први пут пришло интернационалним мерама за искорењивање тога зла; тако је 18. маја 1904. године између важнијих културних држава постигнут заједнички споразум за рад на заштити од трговине са девојкама.

Живу рану на националном добру свију народа сачињавају недела тако званих „црних чета“, које умеју увек под новим, сјајним фирмама да узму на кредит читаве дућане робе, па да је одмах испошаљу за иностранство. У највећем се цвету налази интернационална трговина са фалсификатима сваке врсте. Прављење лажнога новца узело је маха као фабрика продукција. За сиравање матрица и штемцлова позивају се у најразноврснија места на земљињу кугли најискуснији гравери, и они бесвесно раде као помоћници фалсификатора; они имају обично да израде поједине делове, који не изгледају подозриви, па то после тех-

ничари из дружине састављају и довршују. Трговина са фалсификатима успева због многобројних саучесника и помоћника на најразноврснијим положајима у светскоме саобраћају.

У истој мери, као што солидна трговина прилази томе, да државна средства за исплату замени чеком и меницом, интернационално злочинство следује томе раду, да би га црпило у своју корист. Од пре неколико година као из земље је изникла множина подрумских меничних фабрика. Читава војска агената и подагената бави се тиме да продаје неке лажне хартије за 25 до 50 фенига под видом „хартија од вредности“. На трговце који потребују кредита у земљи и иностранству, навалило је силно нуђење „финансијских меница“, и то путем свију средстава модерне рекламе, помоћу путника, писмених и штампаних оферата и т. д. За тим долазе преваре са серијским лозовима и шпанске варалице за копање блага, које се сада служе интернационалном трговачком књигом адреса. Не мање су позната писма несрећних апсеника, који за цигло неколико хиљада марака стављају у изглед половину законана блага у вредности милиона. Чак и зеленаши, швиндлери са зајмовима и кауцијама, раде у добро састављеним интернационалним организацијама.

У новије време постала је озбиљна опасност, не само у привредном већ и у здравственом погледу, фушерај у врло великом обиму са електричним кретовима и плакатама, хипнотичким и сугестијоним упутствима, тејовима и елексирима. До саме сржи свију народа дотиче се најзад далеко распрострањена трговина са порнографском литературом, чији одвратни плодови прете опасношћу од интернационалног систематског тровања младежи свију културних нација.

II. Крадљивац, крадљивац дивљачи, разбојник.

Крадљивац чини најпримитивније преступе противу својине. Дете готово редовно најпре прилази крађи. Битна злочиначка радња састоји се у пружању и хватању руком, у узимању, склањању и одношењу — све чисто телесне радње. Код тежих крађа долази још ускакање, разбијање, обијање, насилно отварање и увлачење, такође чисто телесне радње.

Са крађом иде готово увек упоредо и тајанственост; крадљивац односи објекат крађе у моменту кад га нико не види. Наравно, да неки пут бива посматран и без знања и без своје воље; али он жели да „ради“ неопажен. У ретким случајевима узима крадљивац објекат крађе на очиглед некога трећег и одмах се надаје у бегство. Ту се налази прелаз ка разбојништву, кад крадљивац узме од покраденога предмет крађе отворено, јавно силом; у томе је различна ознака од крађе.

Крадљивац ради само руком и телом, насупротив варалици, која приликом представљања лажних и одстрањења истинитих чињеница предузима извесну злочиначку, духовну операцију. Али припрема за крађу, обавештавање о прилици за

крађу, и то често захтева сличну духовну делатност, каква се развија у варалице. Код оних крадљиваца на пример, који се уселе у извесан стан као кирајџије само зато да би нашли прилике за крађу, — код њих се сустичу уједно психолошке ознаке и крадљивца и варалице.

Крађа се разликује од утаје, што крадљивац увек извршује покретне радње узимања и одношења, док утајивач пропушта да изврши радњу која му је дужношћу наложена; он задржи касирани новац, не изда га, не преда га, прећути и пориче да га има или да га је примио. У овом последњем случају налази се прелаз од утаје ка превари.

Тако видимо, да је карактеристична ознака радње при крађи узимање. Та је радња у извесној мери телесно својство, које код специјалиста доспева више или мање до потпуне изражености. Тако имамо кесароша, који ради са два прста, тако званим „маказима“, или његовог друга („Wand“), који заваара жртву да скрене пажњу на другу страну ит.д. Имамо даље крадљивце по хотелима и јувелирским радњама чија се вештина састоји баш у самом узимању и прикривању. Манолеску се извежбао да драго камење метне у куглице од хлеба; њих метне у уста, спопадне га кашаљ и тада испљује куглице у марамицу. Крадљивцу по хотелима и јувелирским радњама потребна су извесна својства хошпаглера; мора да се појављује елегантно обучен и да је на изглед сигуран, смирен и сталожен. Крадљивац, који врши крађе обијањем, обично се служи више мање потпуно савршеним оруђима.

Крадљивац махом уме добро да се пужа, и да скаче, а кад га појуре увек уме добро да бежи.

Подобности за крадљивца леже неоспорно у његовим телесним способностима. Без њих не може имати никаквога успеха ни крадљивац од заната ни крадљивац из навике. Тиме се и да објаснити, откуда међу крадљивцима толико много врло спретних и отреситих људи. Свако је чуо о крадљивачким вештинама које задивљују свет. За то је крадљивац тако окретан, брз и кочоперан, као што то са свим тачно учи криминална антропологија.

Писац ових редова сам је имао прилике да види, са каквом је окретношћу умео да краде један тринаестогодишњи руски кесарош; то је изводио на самом судском претресу који је држан за расправу његових крађа. Све је присутне задивила необична брзина и спретност у крађи разних ствари, коју је вршио тај дечко. На њему су се могли видети и дугачки прсти, и то необично јако испољени са своје дужине. Не може се порицати, да у развоју крадљивачког индивидуалитета не игра мало важну улогу и урођени физиолошки агилитет (окретност, спретност). Он олакшава извежбаност у крадљивачком занату, па чак може и да води њему.

У физио-психолошком погледу има још ово да се помене. Знамо, по Вунту, да је одлука воље перцепција једне покретне радње. Ко је чешће крао или је у ми-

слима изводио крадљивачке радње може по закону о извезбаности (под утицајем слабости воље у својим рукама, која се увек налази код крадљиваца) да осећа у својим прстима извесан телесни нагон, који га наводи да пружа руке и прсте и да се маша свакога предмета за крађу, који год му се појави пред очима.

Тада објашњава крадљивац:

»Нешто ме је вукло право томе предмету; ја сам то осећао у својим прстима, нисам могао никако друкчије, морао сам га се латити и однети га.«

У тако шта ми нећемо онда да верујемо. Али то ипак може да буде баш права истина. Ослабљени нервни систем може да има баш таквих осећања, те се на тај начин може да дође и до крађе. Крадљивачка радња може се тим путем извршити са свим аутоматски. Манолеску прича о таквим стањима и она нису баш за неверовање; наравно да код њега долази у обзир још и патолошки моменат.

(НАСТАВИТЕ СЕ)

Д. В. Банић

ПОУКЕ И ОБАВЕШТЕЊА

Учињена су нам ова питања:

I

Суд општине велушке, актом својим Бр. 109, пита:

»По тачки 2. § 397. кр. закона, иступљење престаје и свака казна ишчезава ако би она, кога се ствар тиче, кривцу опростио.

Моли се уредништво за обавештење: да ли приватни тужилац може опростити изречену казну и онда, кад је неко осуђен за дело из тач. 2., 3. и 4. § 357. кр. закона, па пресуда постала извршном?»

— На ово питање одговарамо:

Одредбе § 17. и 33. кр. суд. поступка и § 397. тачке 2. крив. закона, разне су схватане и тумачене до сада.

Тако, било је првостепених судова који су налазили, да у свима случајевима увреда, лажног оптужења и клевете, могу приватни тужиоци задржати чак и извршну пресуду од извршења, а било их је, опет, који су налазили, да приватни тужиоци могу само одложити њено извршење али не и сасвим спречити, него да се мора тражити највиша милост.

Управне власти, које су извршивале судске или своје пресуде по оваквим кривцама, такође су различито тумачиле поменуте одредбе.

И поједини писци, који су се бавили оценом овога питања, нису сагласни у закључцима.

Све ово наравно, долази отуда, што су поменуте законске одредбе непотпуне.

Али ми налазимо, да између § 17. и 33. кр. суд. поступка и § 397. кр. закона има знатне разлике, јер док се у првим одредбама све везује за одустанак од тужбе, дотле се у овом последњем све везује за *опростија* што га приватни тужилич чини кривцу.

По тој разлици ми налазимо, да кад год стоји кривица, која се казни само на тужбу приватног лица, па приватни тужилац опрости кривцу, онда се казна неће изрицати ако није изречена, а ако је изречена па пресуда постала извршном, неће се извршивати.

Како се по последњем ставу § 375. кр. закона, и кривце из ове законске одредбе казне само на тужбу приватних, то се, наравно, неће извиђати, нити пресуде извршивати, кадгод тужилац кривцу опрости.

II

Суд општине мокрањске, актом својим Бр. 2140, пита:

Извесно лице из ове општине, ухваћено је од стране заклетог пољског чувара, чији се исказ по чл. 15. закона о чувању пољског имања сматра као потпун доказ, да је украдо из винограда приватног лица 36 комада гроздова.

За ово дело, суд ово општински, пресудом својом од 7. октобра ове године Бр. 1.646. осудио је крадљивца на основу чл. 1, 2, 3, 4 и 5. истог закона да плати, поред штете приватном тужиоцу, и каси општинској за сваки грозд по 5 динара, на основу одлуке суда и одбора ове општине, донете априла ове год. по чл. 5 зак. о чувању пољског имања, која је одлука у препису прикована на угледном месту, и противу које није било жалбе.

По незадовољству осуђеног, начелник среза неготинског примедбама својим од 19. ов. месеца Бр. 10.844. поништио је ову пресуду са разлога тога, што се, вели, кривице оваког рода кажњавају по чл. 8. закона о унапређењу вођарства до 20. дин. новчане казне; даље, што би осуђени, према поменутој пресуди, имао да плати за 36. комада гроздова по 5. свега 180 динара, и на случај да не буде у стању платити суму на коју је осуђен, морала би му се ова новчана казна заменити затвором, рачунајући суму до пет дин. у дан затвора, и онда би имао да издржи 36. дана затвора а за толику казну овај би суд био ненадлежан.

Решење суда и одбора донето на основу чл. 5. зак. о чувању пољског имања о казни у пољском имању извршно је, с тога се уредништво у понизности моли — пита, да изволи у наредном броју одговорити, да ли је рад начелника среза неготинског по овоме правилан или не, нарочито кад је осуђени доброг стања и може казну да плати.«

— На ово питање одговарамо:

Закон о чувању пољског имања прописује двојаке казне.

Једне су предвиђене чл. 28, 29, 34. и 35. за повреду законских прописа, а друге су за учињену *потрицу* — *штету* — на имањима појединаца.

За ове последње кривице, закон није одредио казну него је овластио чланом 5. општинске одборе, да они то чине према месним приликама, везујући све за круг надлежности (чл. 22. и 25.) општинских судова.

Како ће се казнити крађе, учињене на пољском имању, овај закон у опште не

говори, јер је оставио да се оне казне по кривичном закону, као што је било и до појаве његове.

Према томе, они општински одбори, који су и за крађе одредили казну у смислу чл. 5. закона, учинили су погрешку, јер ова законска одредба даје њима овлашћење да пропишу казне само за штету — *потрицу* — и ништа више.

Потврде за ово налазимо баш у чл. 5. који веди: *»утврдиће се за сваку врсту штета, које су побројане у чл. 1.«* ит.д.

Кад овако стоји ова ствар, онда је начелник срески добро урадио што је пресуду у опште поништио, само што је ово требао урадити по томе основу, што крађа није суђена по прописима кривичног закона, с обзиром на вредност ове и на надлежност власти.

Позивању на чл. 8. закона о вођарству нема места, јер он говори о самовлашћу, а не и о намерној крађи.

Овај одговор важи и за деловођу општине гложанске у срезу ресавском.

III

Суд општине жлнске, актом својим Бр. 2531, пита:

»Један грађанин ове општине кажњен је за просту крађу сена са 15 дана затвора, и пресуда је постала извршном.

Процена покрађеног сена износи 10 динара.

Моли се уредништво за обавештење: да ли застарелост ове пресуде долази под тач. 1. § 396. до три месеца или под тачку 2. до године дана?»

— На ово питање одговарамо:

Пресуде за иступне крађе у вредности преко десет гроша чаршијских, застаревају за годину дана, као што јасно гласи став други § 396. кр. закона.

IV

Суд општине чепурске, актом својим Бр. 52, пита:

»У атару ове општине има неколико забрана, који су својина грађана других суседних општина.

Пре извесног времена, непознати крадљивци посекали су знатан део ових забрана и начинили грдну штету, јер је шума већ била дебела у пречнику од 20—30 см.

Оштећени су тужили ову општину по закону о накнади штете, учињене паљевином и злонамерним поништајем, налазећи да је она одговорна по томе, што су забрани на њеном атару а кривци се нису пронашли.

Моли се уредништво за објашњење: да ли општина ова мора платити ову штету или не?»

— На ово питање одговарамо:

Закон о накнади штете учињене злонамерном паљевином и намерним противзаконим поништајем ствари, предвиђа одговорност дотичних општина за накнаду штете само онда, кад је *злонамерна* паљевина; *намеран* *поништај* необезбеђених ствари и извесне крађе.

Сеча забрана и крађа дрва не улази ни у један од побројаних случајева, јер се те крађе регулисавају по закону о шумама, па зато општина неће бити осуђена на плаћање накнаде штете.

Али у сваком случају на суду општинском лежи дужност да пронађе кривце и преда их власти, како би на тај начин била заштићена имовна безбедност, јер се не да разумети да су крадљивци непознати, кад су читаве забране уништили, за који посао било им је потребно подуже време.

СЛУЖБЕНЕ ОБЈАВЕ

Т Р А Ж Е С Е

Синђелију, жену **Радисава Јовановића**, надничара из Крагујевца, тражи начелство окр. крагујевачког, ради предаје њеном мужу. Нека је све полицијске и општинске власти потраже у својим домаћима и нађену упуте поменутом начелству с позивом на акт Бр. 665.

Лазара, сина **Велисава Димитријевића**, из В. Крушевце, који је пре месец дана отумарао од своје куће, тражи начелник среза расинског ради предаје родитељима. Лазар је стар 15 година, висок, сувоњав, плавог лица, косих плавих очију; од одела има на себи: половно гуњче, селачке чакшире, на ногама селачке чарале и опанке, а на глави шајкачу. Позивају се све полицијске и општинске власти да га живо потраже и о резултату извести поменутог начелника с позивом на депешу Бр. 1560.

Страшимира Марковића, бившег жандарм. поднаредника, тражи начелство окр. нишког ради предаје суду. Страшимир је стар 37 година, висок 185 см., добро развијен, округлог и смеђег лица, граорастих очију, смеђе косе и бркова. Позивају се све полицијске и општинске власти да Страшимира најживље потраже и нађеног спроведу поменутом начелству с позивом на акт Бр. 15.305/908.

Милосаву, жену **Младена Борђевића**, и **Радојку**, жену **Благоја Милосављевића**, обе из Јагодине, тражи начелник среза беличког денешом Бр. 1.355. Милосава је стара 26 година, добро развијена, висока, у грађанском оделу. Радојка је стара 19 година, малог раста. Позивају се све полицијске и општинске власти да их најживље потраже у кругу своје власти и пронађене спроведу поменутом начелнику.

Николу, сина **Антонa Кенацвја**, амбелације из Београда, ђака IV. раз. основ. школе кога је нестало 17. прошлог месеца, тражи Управа града Београда, актом Бр. 3090, ради предаје родитељима. Никола је стар 13 година, средњег раста, у лицу смеђ, у леву руку сакат; од одела на себи има зимски капут затворене боје, панталоне од штофа, на глави шубару, а на ногама ципеле. Обраћа се пажња свима властима да га потраже и пронађеног упуте Управи града Београда.

СКРЕЂЕ СЕ ПАЖЊА

Још у 1907. години нестало је **Николе Анђелића**, земљоделца из села Осредака, среза копаоничког, и до сада се ништа о њему није сазнало. Он је стар 26 година, средњег раста, у лицу црномањаст, малих бркова, црних очију, од одела је имао гуњ и чакшире од сукна. Како се мисли да је Никола у служби негде у унутрашњости, то се позивају све полицијске и општинске власти да га потраже и пронађеног упуте начелнику среза копаоничког с позивом на акт Бр. 12.815.

П О Т Е Р Е

Ставра Јовановић, земљоделца из Царева Дола, среза лужничког, решењем пиротског првостепеног суда од 22. августа 1908. год. Бр. 12.180, стављен је под поротни суд и у притвор због опасне крађе, или се ни до сада није могао пронаћи јер је још за време истраге побегао из притвора полицијске власти. Он је стар 20 година, малог раста, у лицу црномањаст, носав; од одела има антерију, чакшире и гуњац од црног сукна, на глави шубару а на ногама опанке са кајшицама. Позивају се све полицијске и општинске власти, да га живо у својим домаћима потраже и пронађеног стражарно спроведу пиротском првостепеном суду с позивом на акт Бр. 490.

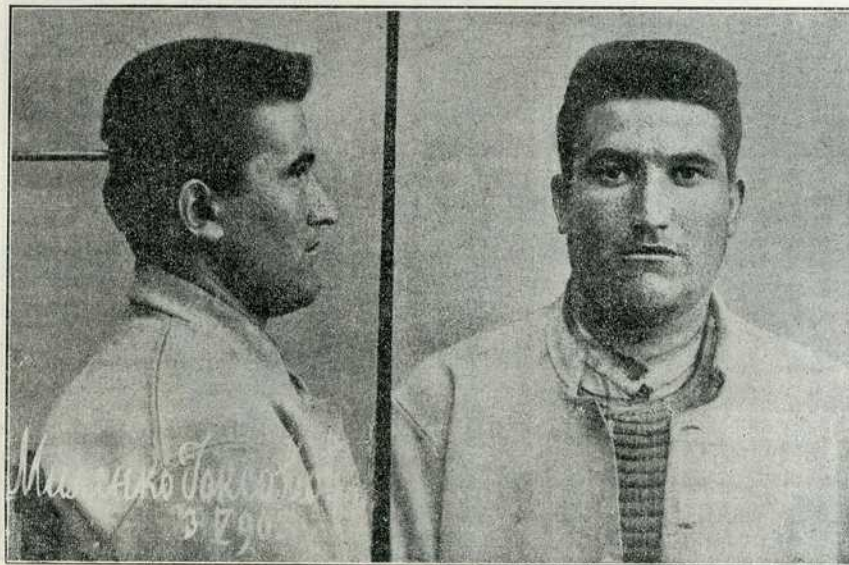
Лазар Антић, књијар из Врања, који је био стављен под суд и у притвор због више дела синовања, ноћу између 23. и 24. прошлог месеца побегао је из притвора врањског првостепеног суда. Лазар је стар 26 година, у лицу плав, округлих образа, малих бркова, брија се, у грађанском оделу. Нека га све полицијске и општинске власти потраже и пронађеног стражарно спроведу начелству округа врањског с позивом на депешу Бр. 1057.

Миленко Јоксовић, бив. робијаш, родом из Здравчића, среза пожешког, **Велимир Ми-**

челника, среза ваљевског због разних кривичних дела, ноћу између 21. и 22. прошлог месеца провалили су апсану и побегли. **Миленко** је стар 24 године, средњег раста, очију жућкасто-зелених, косе смеђе, на себи има одело од шајка, на глави шубару, а на ногама опанке; од особених знакова има: а.) младеж, величине кукурузног зрна, на средини левог рамена; б.) по лицу рошав од богиња; в.) брадавицу величине, кукурузног зрна, за 2.5 см. у лево од споја кључних костију; и г.) брадавицу, величине зрна од сочива, за 1 см. испод средине десне кључне кости. Осуђиван је због пет опасних и једне прсте крађе на десет година робије пресудом ваљевског првостепеног суда од 10. јануара 1904. године Бр. 687. **Велимир** је стар 32 године, у лицу смеђ, сувоњав, на себи има одело од шајка; **Светозар** је стар 24 године средњег раста, мало рошав, на себи има панталоне од шајка; **Радомир** је стар 19 година, високог раста, у лицу плав, малих жутих бркова, на себи има панталоне од шајка, копран од сукна, на глави шајкачу; **Живојин** је стар 24 године, средњег раста у лицу црномањаст, носав, на себи има уске чакшире и копран од сукна, на ногама опанке, а на глави шубару. Износићи Миленкову фотографију позивамо све полицијске и општинске власти да их живо у својим домаћима потраже и пронађене стражарно спроведу начелнику среза ваљевског с позивом на депешу Бр. 1010.

Милан Живковић, калфа опанчарски, родом из Крагујевца, има да одговара код начелника среза грочанског за разбојништво, које је извршио над Томом Радисављевићем, опанчаром из Гроцке. Милан је по извршењу овог дела одмах побегао. Он је стар 23 године, средњег раста, у лицу црномањаст, на себи има цивилно одело. Обраћа се пажња свима полицијским и општинским властима да га у својим домаћима потраже и пронађеног стражарно спроведу начелнику среза грочанског с позивом на депешу Бр. 638.

Перко Смиљанић, родом из Љубиша, среза златиборског, који је служио код Чедомира Јеремића, механиције из Рожанства, украо је своме



лошевић, земљоделца, родом из Кланце, среза ваљевског, **Светозар Тодосић**, свитница, родом из Поћуте, среза ваљевског, **Радомир Лукић** и **Живојин К. Поповић** из Диваца, среза ваљевског, који су били у притвору код на-

газди 50 динара у сребру и никлу, и две златне паре, па је по извршењу дела одмах побегао. Перко је стар 18 година, високог раста, црномањаст, на себи има панталоне и капут од селачког сукна, на глави шајкачу, а на ногама

опанке. Позивају се све полицијске и општинске власти да га потраже и пронађеног спроведу начелнику среза златиборског с позивом на акт Бр. 526.

Милан Радивојевић, скитница, који је био стављен под кривичну истрагу због више кривичних дела, ноћу између 27. и 28. прошлог месеца побегао је из опште државне болнице, куда је био упућен на лечење. Милан је стар 32 године, средњег је раста, очију угаситих, косе и бркова смеђих; од особених зна-

панталоне од штофа, на глави црн шешир, а на ногама ципеле. Од особених знакова има: а.) брадавицу, величине зрна од сочива, на средини унутрашње ивице леве поздрве; б.) младеж, длакав, величина 3·5/1·5 см., за 34 см. испод седмог кичменог обртња и за 7 см. у десно од кичме и в.) слепоочну ћелавост. На осуди је био због крађе, а осуђен је пресудом првостепеног суда за варош Београд на пет година затвора. И раније је био осуђиван због опасне крађе на две године робије пресудом истога суда. По занимању је слуга, а живео је

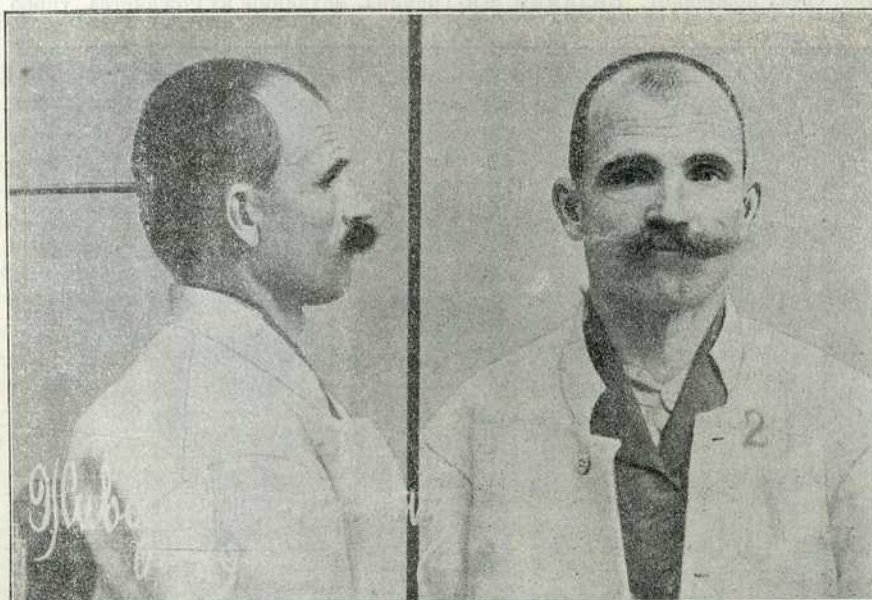


кова има: а.) брадавицу, величине кудељног зрна, за 5 см. испод десног лоба, и б.) брадавицу величине зрна сочива, на средини леве плећке. Износећи његову фотографију позивамо све власти да га енергично потраже, а нарочито треба обратити пажњу на обале Саве и Дунава, куда ће сигурно покушати да пређе. Пронађеног треба стражарно спровести Управи града Београда с позивом на акт Бр. 1326.

Живојин — Живко Маринковић, родом из Вел. Поповића, среза космајског, осуђеник пожаревачког казненог завода, 24. прошлог

у Београду. Износећи његову фотографију, позивамо све полицијске и општинске власти да га у својим домањима потраже и пронађеног стражарно спроведу Управи пожаревачког казненог завода с позивом на денешу Бр. 314.

Непознати крадљивци ноћу између 20. и 21. прошлог месеца разбили су фијоку Михаилу Павловићу, кафеџији из Ниша, и украли 48 динара у новцу, дувана у вредности од 50 динара, један револвер, један златан сат, једну турску сребрну мундштуклу, и 8 динара од 1875. године. Обраћа се пажња свима вла-



месеца побегао је са осуде. Он је стар 39 година, средњег раста, очију жућкасто-зелених, косе и бркова смеђих; на себи има капут и

стима да потраже крадљивце и пронађене спроведу начелству округа нишког с позивом на акт Бр. 1171.

Светозар Илић, бив. деловођа општине горњо-међуровачке, среза нишког, решењем нишког првостепеног суда стављен је под суд и у притвор због дела из § 95. кривичног закона, али је пре саопштења решења побегао. Нека га све власти потраже и пронађеног стражарно спроведу начелству округа нишког с позивом на денешу Бр. 24534.

Милан Павловић, чувар државних шума из Доње Шаторње, среза јасеничког, округа крагујевачког, решењем крагујевачког првостепеног суда стављен је под протни суд и у притвор због извесног кривичног дела. Милан је по извршању дела одмах побегао. Обраћа се пажња свима властима да га потраже и пронађеног стражарно спроведу начелнику среза јасеничког округа крагујевачког с позивом на денешу Бр. 1370.

Цили Јохае, служавка, родом из Аустро-Угарске, ноћу између 19. и 20. прошлог месеца побегла је од свога газде Морица Леви, трговца из Београда, и однела резне ствари његове старије служавке. Цили је стара 16 година, средњег раста, у лицу смеђа. Нека је све власти потраже и пронађену спроведу кварту дорћолском с позивом на акт Бр. 592.

КРАЂЕ СТОКЕ

Ноћу између 19. и 20. прошлог месеца украдена је једна кобила Павлу Јоксимовићу, земљод. из Тропоља, среза ресавског. Кобила је матора 7 година, длаке доратасте, са жигом «Б А». Денеша начелника среза ресавског Бр. 1.046.

19. прошлог месеца нестало је једне кобиле са ждробетом Голубу Цонићу, артиљерском капетану из Крагујевца. Кобила је матора 10 година, длака доратасте, цветаста, а жребе је маторо 10 месеци, зелене длаке. Акт начелства округа крагујевачког Бр. 1115.

Обраћа се пажња свима властима на ове покраје.

ПОРУКЕ УРЕДНИШТВА

У последње време учестало се са тражењем обавештења и о таквим питањима, која никако не потичу из природе саме службе општинских и полицијских власти, нити у опште имају чега заједничког са овом.

И овом приликом уредништво понавља, да ће оно објашњавати само она спорна питања, која су у нераздвајној вези са самом службом, те му се са питањима друге врсте не треба ни обраћати.

НА ЗНАЊЕ

Комилети „Полицијског Гласника“ за 1905., 1906. и 1907. год., у елегантном тврдом повезу могу се добити у уредништву по цени од 15 динара за једну годину. За оне, који сва три комилета узму уједно, цена је свега 40 динара. Комилети у меком повезу за 1906. и 1907. год. могу се добити по цени од 12 за једну годину, или оба заједно за 20 динара.